

Pia i vävstugan är den första som publicerar sin semesterstory.

Vi på redaktionen välkomnar fler berättelser om semestern.

Vi lovar också en liten present till den käckaste skildringen.

Det är inte bara resmålet eller språket det handlar om. Skriv som du tänker och talar, det blir mer levande då.

Storpublicering i julnumret.

HÄÄÄÄÄÄÄRLIGA RIO

När termometern i januari visade -25°C kändes det skönt att packa ner bikinin och sticka till södern. Efter 14 tim lång flygresa var vi framme i Rio med $+28^{\circ}\text{C}$ kl. 23.00. HÄÄRLIGT!

Passkontroll med allt vad det innebär och incheckning på hotellet i ett land där de bara pratar portugisiska — PROBLEM!

Men när man morgonen efter slår upp de blå och blickar ut över Copacabana, med sin 5 km långa sandstrand dränkt i solsken, kändes gårdagens trassel som bortblåst.

Kängor och badbyxor

Livet på stranden är skiftande, gastande försäljare, bruna bönder i bikinis som bara anas, bruna bönder i minimala badbyxor, ficktjuvar, patrullerande poliser iklädda badbyxor, pistol, batong och stora marchkängor, barfota-killar som "joxar med trasan" kanske här finns en ny Pelé?

Miljoner öl

Skyhöga vågor och sugande undervattensströmmar gjorde att en och annan badbyxa gled av och vita rumpor lyste. Solen var jättestark så den mesta tiden tillbringades i skuggan under en parasoll (man blev lika brun ändå) och för vätskebalansens skull var man ju "tvungen" att ta sig en öl då och då. Bara i Rio går det åt 3 miljoner öl/dag.

Rökbomber

Vi låg på stranden hela dagen. En del utflykter hann vi också med: Linbanan upp på sockertoppen med tåg tog vi oss upp till Kristusstatyn på Corcovado, men nerresan skedde med buss så det var bara att blunda och

hålla tummarna att bromsarna skulle hålla även denna gång. Fotbollsmatchen på Maracana-stadion med 50.000 jublande åskådare som sköt rökbomber i sitt lags färger, slet kläderna av kroppen vid mål och som verkligen brummade när det gick dåligt, och fastän jag ej är speciellt "tokig" i fotboll och att sitta där i $+35^{\circ}\text{C}$ och svettas var det all möda värt. Stämningen var enorm.

Vicka på stjärten

Kvällarnas stora nöje var den GODA maten med samba-dans efterpå, men att vicka på stjärten som en ping-pongball far fram över bordet och samtidigt få fötterna att gå som trumppinnar — ja försöka duger ju.

Ljudnivån från "dansorkestern" skulle få en SVENSK decibellmätare

att sprängas. Det enda jag glömt att packa var HÖRSELSKYDD.

Ruskigt oväder

Efter sol kommer som bekant REGN och ÅSKA. Jag har aldrig tidigare varit med om ruskigare oväder, vägar som rasade, husen i slummen föll som korthus, översvämning — KATASTROF.

Delar på rester

I Rio finns ca 1 miljon föräldralösa barn som livnär sig på skoputsning och att stjäla, om någon av dessa skulle bli påkörd i den täta och het-siga trafiken lämnas de för att dö. För vem betalar sjukhusräkningen? När man äter på restaurangen har man alltid någon som spanar efter matresterna på ens tallrik och han äter aldrig upp dessa själv utan delar med sig.

VI HAR DET BRA HÄR HEMMA ELLER HUR?

"Pia i vävstugan"

